

'Never waste a good crisis'

Focus op de positieve gevolgen van de crisis

Afgelopen tijd moest ik denken aan deze uitspraak van Winston Churchill - 'Never waste a good crisis'. Waar het imago van het beroepsonderwijs al jarenlang onder druk staat, zie je dat onder invloed van de Corona-crisis een kanteling lijkt te ontstaan: een aantal mooie en positieve ontwikkelingen die ontstaan tijdens deze onverwachte crisis. Ontwikkelingen waarvan ik hoop dat we die ook na de crisis vast kunnen houden en waarvan we in de toekomst wel eens hele mooie vruchten kunnen gaan plukken. **SANDRA BEUGEL**

#BOOST IMAGO ONDERWIJS EN DOCENTEN

Nu ouders geconfronteerd worden met het thuis begeleiden van hun kinderen bij het lesprogramma, wordt kraakhelder dat lesgeven echt een vak is. De waardering voor docenten neemt toe. En waar de innovatiekracht van docenten vaak als een beperkende factor wordt gezien op flexibilisering van het onderwijs, zien we dat zij tijdens deze crisis juist een enorme veerkracht tonen. Docenten hebben de slag naar leren op afstand in een recordtijd vormgegeven. Binnen no time waren alle docenten ingewerkt met applicaties als Teams, Zoom en GoogleClass. En dat wordt ook beaamt door studenten. Ik hoor dat zij door Corona anders aankijken tegen hun school. Velen missen het contact met hun klasgenoten en ook met hun docenten. Het blijkt toch ook wel fijn dat de opleiding wat structuur biedt, je soms achter je broek aan wordt gezeten door

een docent en dat die jou helpt met zaken waar je als student tegenaan loopt. Het lijkt erop dat we ons nu pas goed realiseren dat ons onderwijs, dat door velen toch wordt gezien als een vanzelfsprekendheid, een sleutelpositie vervult in de samenleving. En dat onderwijzen een vak op zichzelf is: dat het expertise vraagt om jongeren op te leiden voor een beroep, om deel te nemen aan de samenleving en om door te stromen naar vervolgonderwijs. Kortom, we zijn met onze neus op het feit gedrukt dat onderwijs een prachtig, waardevol en verbindend onderdeel is van onze samenleving

#BOOST AAN INCLUSIVITEIT

Waar studenten met een beperking vaak bot vingen op hun wens om onderwijs op een andere manier te volgen (bijvoorbeeld op afstand) is dit opeens de nieuwe norm geworden. En dat zijn er nogal wat. Mijn collega's van expertisecentrum

inclusief onderwijs (ECIO) hebben onderzocht dat een derde van de totale studentenpopulatie een functiebeperking heeft. Door hun thuissituatie, fysieke of mentale gesteldheid kunnen zij niet het hele programma face-to-face volgen. Doordat er binnen het standaard programma vaak te weinig rekening wordt gehouden met verzoeken om op een ander moment en/of op een andere manier te leren, is het voor deze grote groep studenten lastig het reguliere programma te volgen. En als gevolg daarvan vallen veel van deze studenten uit. Ik heb tijdens deze crisis al diverse scholen gesproken die hun online-lessen opslaan: niet alleen zodat studenten van het huidige cohort de lessen kunnen terugkijken, maar ook dat zij daarmee een catalogus aanleggen die ook in de toekomst gebruikt kan worden voor het kunnen tegemoetkomen aan maatwerkvragen van studenten. Een mooi voorbeeld van doelmatigheid en creatief denken!



DEZE ONVERWACHTE
CRISIS BIJDT EEN
AANTAL MOOIE
EN POSITIEVE
ONTWIKKELINGEN

#BOOST GEPERSONALISEERDE LEERWEGEN

Nu studenten van de ene op de andere dag noodgedwongen een afstandsprogramma zijn gaan volgen, is de variatie aan leerroutes sterk toegenomen. Sommige studenten varen wel bij deze manier van onderwijs. Anderen hebben juist meer moeite met leren vanuit huis. Zij missen de fysieke begeleiding, uitleg en/of oefenstof. Hoe houd je zicht op al die verschillen? En hoe borg je de interne en externe doorstroom, zodat voor iedereen duidelijk is wat nodig is om de opleiding(sfase) af te ronden en door te kunnen stromen naar de volgende? Scholen die de slag gemaakt hebben naar werken op basis van leeruitkomsten, merken daarin een streepje voor te hebben. Door het onderwijs te kantelen van aanbodgericht naar outputgericht, wordt het inhoudelijk raamwerk waar de student per fase van de opleiding aan moet voldoen, veel duidelijker. De resultaten waar iedereen aan moet voldoen zijn

op deze manier veel objectiever en duidelijker omschreven. Dit zorgt voor een enorme boost ten aanzien van het personaliseren van leerwegen. Het WAT ligt vast, maar HOE de student daar wil komen kan variëren. Wat deze manier tot nu toe vooral door 'believers' en innovatieteams werd omarmd, zie je deze beweging steeds breder worden onder invloed van de Corona-situatie. Mooi effect wat er hopelijk voor gaat zorgen dat in het onderwijs meer rekening gehouden kan worden met kenmerken, wensen en behoeften van studenten, zodat zij het beste uit zichzelf kunnen halen.

FOCUS OP DE POSITIEVE GEVOLGEN VAN DE CRISIS

Ik weet dat alle scholen nu een enorm hectische tijd ingaan. Niet alleen omdat de examens begonnen zijn, maar ook omdat teams zich opmaken om weer fysiek open te kunnen gaan mét inachtneming van de 1,5 meter afstandsregels van het RIVM. Ik zou het iedereen gunnen om naast deze

drukke fase van het jaar ook tijd te maken en stil te staan bij al het moois dat de Corona-situatie opgeleverd. Ik hoor van veel bestuurders dat de crisis ervoor zorgt dat veel zaken opeens vloeibaar worden; dingen die al jaren vast zitten, opeens in beweging komen. Mensen zien en ervaren dat digitalisering en flexibilisering van onderwijs niet onmogelijk is en ook voordelen biedt (bijvoorbeeld docenten die opeens ervaren dat digitaal onderwijs eigenlijk best goed werkt, dat er veel mogelijkheden zijn en sommige studenten hierdoor meer gemotiveerd raken en eigenaarschap tonen). Daarom hoop ik dat binnen teams de komende tijd ook ruimte gecreëerd wordt om de vruchten te plukken van al het harde werken, de frustraties, onzekerheden en hobbels waar we de afgelopen tijd mee hebben moeten dealen. Want dat is echt iets om trots op te zijn. Hulde aan iedereen in het beroepsonderwijs!

DE AUTEUR IS SENIOR MANAGER CINOP